

HIGHLIGHTS FRA EWMA- KONFERANSEN I PISA 22.-24.mai 2003: "TEAMWORK IN WOUND TREATMENT: THE ART OF HEALING"

Assistentlege Guro Vaagbø
Seksjon for hyperbarmedisin
Haukeland Sykehus
Bergen, Norge

Årets konferanse gikk av stabelen i Pisa.

Jeg hadde vært så heldig å motta NIFS/3M's reisestipend for å delta på konferansen og reiste sammen med en representant for 3M, 2 sykepleiere og en lege. Vi ble innlosjert i Viareggio, -en liten by ved havet to mil nord for Pisa. 3M's representant transporterte oss daglig tur-retur i leiebil. Vi satset på skilting fremfor kart, noe som medførte inngående kjennskap til samtlige omveier og gale avkjøringer i hele regionen, men som også ga opphav til megen munterhet.

På grunn av en stadig tilbakevendende rundkjøring, kom vi for sent til åpningsseremonien første dag, men rakk heldigvis formiddagssesjonen om **tværfaglig tilnærming til sårtilheling og –behandling**. *Finn Gottrup* var moderator, og også innleder. Han brenner som kjent for det multidisiplinære sårteam, og foreleste om konsepter for og organisering av sådanne på lokalt og nasjonalt nivå. *Richard Bull* hadde søkt etter evidens for at multidisiplinære team har bedre resultater eller er ressurs sparende, men måtte konkludere med at objektiv evidens manglet til tross for at anekdotisk og personlig erfaring kunne tilsi at så var tilfelle. *Paola Di Giulio* hadde funnet at å øke pasientens kroppstemperatur ved hjelp av varmelaken peroperativt ga færre postoperative infeksjoner og færre decubitalsår. Hun hadde i tillegg en anmodning som sikkert de fleste kliniske avdelinger bør bite seg merke i: For hver pasient som får decubitalsår, er det nødvendig med en gjennomgang av hvilke faktorer som har vært av betydning for utviklingen av nettopp dette såret. Jeg tror et slikt fokus vil bidra til en bedre profylakse. *Peter Vowden* sto for det visuelt mest engasjerende innlegget, hvor han med de lekreste fotografier sammenliknet det tværfaglige teamet med jagerfly i formasjon og firer med styrmann. Han var opptatt av at det måtte brytes ned barriærer mellom ulike profesjoner og mellom ulike faggrupper innen de enkelte profesjoner slik at de enkelte i teamet kunne stole på hverandres bidrag, og at alle kunne "ro i takt" ved å lytte til stemmen til minstemann i båten. Han ville anbefale ulike teamsammensetninger for ulike sår, og dette ville kreve at man stilte en korrekt diagnose, at man hadde kunnskap om tilgjengelige ressurser, og at medlemmene i teamene var fleksible.